

Cíle společenství:

- ▶ stálá evangelizace města a okolí
- ▶ získávání následovníků Ježíše Krista
- ▶ podpora misie
- ▶ plné, pravidelné a dobrovolné desátky
- ▶ sociální činnost
- ▶ růst sboru a domácích skupin
- ▶ letní English camp 2010
- ▶ pravidelný modlitební život křesťanů
- ▶ duchovní moc pro Kristovu církev
- ▶ aktivní služba
- ▶ samofinancování
- ▶ zakládání nových sborů
- ▶ získání vlastní budovy

Úvodník

duben 2010

Anděl jim řekl: "Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položily.

(Mk 16,6)

Velikonoční poselství, jakkoli je v úvodu dramatické, přináší jedinečnou pravdu: Ježíš Kristus je vzkříšený. Živí hrob nemají, nemá ho tedy ani Kristus. Je-li tedy vzkříšený, reálně se projevuje, jedná a promlouvá.

Anděl své poselství začíná ujištěním: „*Neděste se.*“ Snad proto, aby až ho skutečně najdou, nebyli vystrašení a překvapení. Uvěřili by, že je to možné? Má skutečně Ježíš takovou moc, aby přemohl smrt? Nezachovali by se podobně jako „nevěřící věřící“ Tomáš?

Učedníci hledali Ježíše, ale potřebovali ho uvidět ještě jinak. Potřebovali ho také uvidět jako toho, který sám je Pánem nad smrtí. Je důležité vidět Ježíše jako toho, kdo sytí zástupy, má zájem o člověka a jeho složité situace. Je důležité vidět, že se Ježíš slitovává i nad nemocnými. Je ovšem také velmi důležité vidět ho jako vzkříšeného. Ježíše v podsvětí smrt neudržela, je vzkříšený. Smrtí život nekončí. Rozhodně ne pro jeho učed-

níky. To je poselství Velikonoc. Ježíš trpěl za mé hříchy, byl ukřižován a vzkříšen.

Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. (Iz 53,5)

Je Božím darem žít ve vědomí, že je mi odpuštěno, že je mi Bůh silou a pomocí. Je Boží milost, že i k nám dolehla radostná zvěst o Vykupiteli, Ježíši Kristu. Co všechno jsme ještě neobjevili? Co ještě skrývá tajemství Kristova vzkříšení? Jaká zaslíbení ještě před námi jsou?

Ale jak je psáno: 'Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.' (1K 2,9)

Již jen to, co jsme ve svých svědectvích zakusili, svědčí o tom, že Bůh je dobrý. Velmi dobrý.

Poznal jsi Krista jako vzkříšeného? Nebo žiješ ve strachu, co s tebou dále bude? Věz, že Bůh Otec vzkřísil Ježíše proto, aby ses dále „neděsil“. Je ti v Něm odpuštěno.

V Kristu

Pavel Kalous, pastor

Kdo jsme

Ichthys Litoměřice, je svobodným evangelikálním společenstvím, které uznává Písma Starého i Nového zákona jako Bohem určený základ své víry a života, věří v Ježíše Krista jako Božího Syna a svého Spasitele, a přijímají Ducha svatého jako Kristova přítomného zástupce na zemi. *Ichthys* je svobodným společenstvím, které může navštívit každý bez rozdílu barvy pleti, společenského postavení a slyšet biblické poselství pro dnešní dobu.

Kristus pověřil své následovníky, aby šli ke všem národům, získávali mu učedníky, křtili je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učili je, aby zachovávali všechno, co jim přikázal. Jinde říká: „Milujte.“ Naše víra, nechť se uplatňuje láskou k bližnímu. Proto chceme zakládat a budovat společenství křesťanů, jejichž životní styl ukazuje na Toho, v koho uvěřili a oslavili tak Jeho jméno.

Nedělní kázání

David, Boží miláček

Alexandr Flek, 21. 2. 2010



David je Boží miláček. Jeho jméno se vyskytuje v Bibli celkem 1120krát. 40 kapitol je v Bibli zasvěceno příběhu Davida. Kdo byl David? Král David byl hrdinou, úspěšným bojovníkem. Na druhou stranu, Písmo odkrývá jeho tělesnost. David je lidská bytost, která má i špatné stránky. Nikdo nadlidský. Různé eposy popisují hrdiny pouze pozitivně a s nadlidskými schopnostmi. Bible však o člověku hovoří syrově a reálně. Člověk je schopen všeho.

A když toho zavrhl, vzbudil jim Davida krále, kterémužto svědec-tví dáváje, řekl: Nalezl jsem Davida, syna Jesse, muže podle srdce svého, kterýž bude činiti všecku vůli mou. (Sk13,22 KR)

Jak Bůh vidí Davida? Vidí ho pohledem bytosti, která miluje. Hospodin Davida miloval. Když byl David povolán, je prorok Samuel napomenut, neboť se díval na syny Jišajovy tělesně, pohledem lidských očí. Hospodin si však Davida zamiloval, protože viděl jeho nitro. Ne jeho vzhled, jeho svaly či schopnosti. David je povolán jako „nikdo“, jako poslední ze synů. Byl pouze pastýřem ovcí.

Přesto jeho hvězda stoupá. Poprvé je to vidět, když porazil Goliáše (1S 17.kap.). Saul porazil tisíce, ale David své desetitisíce. Proto se dostává na královský dvůr, do blízkosti krále Saula. Tam zažíval období příznivá i nepříznivá. Nebylo výjimkou, že musel před Saulem utíkat. Jednu dobu kolaboval s Pelištějci. Nedělalo mu problém někoho pře-

padnout a vyplenit. David se stal válečníkem.

Přesto se stává králem, nejprve králem nad Judou a potom nad celým Izraelem.

Jdi a řekni mému služebniku Davidovi: Toto praví Hospodin: Ty mi chceš vybudovat dům, abych v něm sídlil? ... Až se naplní tvé dny a ty ulehneš ke svým otcům, dám po tobě povstat tvému potomku, který vzejde z tvého lůna, a upevním jeho království. Ten vybuduje dům pro mé jméno a já upevním jeho královský trůn navěky. (2S 7,5.12-13)

Toto je prorocké mesiánské poselství odkazující nás ke Kristu.

David realizuje stavbu chrámu, jeho přípravu, ve všem má požehnání. Ale jednou se stane, že v době, kdy měl stát v čele válečného tažení s ostatními vojsky, ze svého balkónu uviděl omývající se ženu. Byla to vdaná Batšeba. Král David pro ni poslal, vyspal se s ní a ta otěhotněla. Nejprve to zkouší svalit na jejího legitimního manžela, ale ten je stále věrný svému králi a povolání. (2S 11.kap.) Když se mu další intriky nezdaří, nechá ho úkladně zavraždit. David je intrikán, podvodník, nevěrník, zrádce, lhář a nakonec sprostý vrah.

Koho to Bůh povolal? Kdo to je David? Může se stát, že toto udělá Boží služebník? Co na to Ten, kdo povolá?

... Ale v očích Hospodinových bylo zlé, co David spáchal. (2S 11,27)

David však musí zaplatit daň za své jednání. Trestem je smrt dítěte za cizoložství. Rodina se rozpadá, syn Abšalóm se staví proti otcí. Dokonce chce vzpourou usednout na trůn. A přesto.

Hospodin jedná. A jedná spravedlivě. David padá na dno, aby se mohl opět postavit na to správné místo. Aby se postavil s tím správným postojem srdce tak, jak se Hospodinu líbí. Může mu dát Hospodin ještě šanci? David měl milost. Jak může mít milost? Protože Bůh miluje. A protože miluje, tak i odpouští. Nová smlouva otevírá cestu milosti.

Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. (J 1,17)

Miluji tě vroucně, Hospodine, moje sílo. Hospodine, skalní štítě můj, má pevná tvrzi, vysvoboditeli, Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade! Když jsem vzýval Hospodina, jemuž patří chvála, byl jsem zachráněn před svými nepřáteli.

Ovinuly mě provazy smrti, zachvátily mě dravé proudy Ničemníka, provazy podsvětí se kolem mne stáhly, dostihly mě léčky smrti. V soužení jsem vzýval Hospodina, k svému Bohu o pomoc jsem volal. Uslyšel můj hlas ze svého chrámu, mé volání proniklo až k jeho sluchu. (Žalm 18,2-7)

Na příběhu krále Davida se Hospodin zjevuje jako Bůh milující a také milostivý. My bychom s takovým člověkem již dávno zametli. Jedině zamilovaný Bůh může snášet tyto věci, jednání, kterých jsme schopni. A to nejen to, co činíme skutkem, ale i to, jak špatně myslíme, přemýšlíme, hřešíme-li v myšlenkách.

Na příběhu krále Davida vidíme, co vše je kvůli lásce k člověku Bůh schopen unést. Bůh je bláznivě zamilovaný. Bůh je žárlivý ve svém milování. Milost lásky je nezasloužený dar od Boha. Nic proto nemůžeš udělat. Milost přišla mocně a viditelně s Ježíšem. Kristus sám je milost.

Co dáváš Bohu? Jak oplácíš Bohu svou lásku? Jak se projevuješ ve svém vztahu k Bohu?

I Bůh očekává projevy tvé lásky. I Bůh chce vidět, jak Je miluješ. Pouze tvá nedělní účast to jistě nenaplní. Bůh chce vidět víc. Daleko víc. Nezapomeň, jsi Boží miláček.

Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas. (Žd 4,16)



Ryby

Pavel Kalous, 28. 2. 2010

Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: "Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný." stejně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: "Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi." (L 5,8;10)

Biblický příměr je jasný. Člověk je připodobněn k rybám. Jsme ryby, které je zapotřebí vylovit. Jezero, oceán v biblickém chápání představují místo, kde přebývají démoni a temné síly. Je to místo, kde je chlad, kam neproniká světlo. Je to místo tmy. Lovit lidi znamená zachraňovat je z temnoty, zimy, z místa, kam Boží slunce neproniká. Někdy máme tendenci se ve sborech uzavřít a nechodit „chytat“ ryby. Zapomínáme na naše poslání. Svědčíme-li o Pánu, je to jako když rozhazujeme síť, zachraňujeme lidi.

... Ježíš jim řekl: "Nemusejí odcházet, dejte vy jim jíst!" Oni odpověděli: "Máme tu jen pět chlebů a dvě ryby." On však řekl: "Přineste je sem!" Poručil, aby se zástupy rozsadily po trávě. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhledl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům a učedníci zástupům. I jedli všichni a nasýtily se; a sebrali nalámaných chlebů, které zbyly, dvanáct plných košů. A jedlo tam na pět tisíc mužů kromě žen a dětí. (čti celé Mt 14,15-21)

Z Petra a z ostatních učedníků - „ryb“ se stávají „ryby“, které slouží ostatním „rybám“. Jsme pokrmem pro ostatní, když se vydáváme i pro druhé lidi. Jsme solí světu. Jsme vůní ke spáse. Kristus je chlebem, slovem, které je naší potravou.

Kdo dostal nejprve najíst? Nejdříve se nasýtily zástupy. Kristus nás vede k tomu, abychom se vydali jako pokrm pro ty ostatní. Bůh si používá ke své práci i nalovené ryby. Pokud se nechají použít.

Chceš být součástí duchovní práce pro ostatní? Není zapotřebí jen chleba, ale i ryby. Vydáš se pro to rozdělení?

Když přišli do Kafarnaum, přistoupili k Petrovi výběrčí chrámové daně a řekli: "Váš Mistr neplatí chrámovou daň?" On řekl: "Platí!" Když přišel domů, ještě než promluvil, řekl mu Ježíš: "Co myslíš, Šimone, od koho vybírají pozemští králové poplatky a daně? Od svých synů nebo od cizích lidí?" Když odpověděl: "Od cizích", pravil mu Ježíš: "Synové jsou tedy svobodni. Ale abychom je nepohoršili, jdi k moři, hod' udici; vytáhni rybu, která se první chytí, otevři jí ústa a najdeš peníz; ten vezmi a dej jim za mne i za sebe." (Mt 17,24-27)

Proč Ježíš, který umí rozmnožovat jídlo, nenamnoží i peníze? Kde jsou peníze, když je církev potřebuje? V nás jsou ty zdroje. Jsme tou rybou, která má v ústech peníz. Proč by měla církev čerpat nějaké dotace ze světa? Proč by měla být dokonce závislá na „Pilátovi“? Nezapomeň dát císaři, co mu patří a Bohu, co patří Bohu.

... Šli a vstoupili na loď. Té noci však nic neulovili. Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš jim řekl: "Nemáte něco k jídlu?" Odpověděli: "Nemáme." Řekl jim: "Hod'te síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete." Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb. (J 21,1-6)

Někdy potřebujeme připomenout, co bylo na začátku. Někdy se nám, křesťanům, kteří jsme dlouho v církvi stává, že chodíme lovit ryby ve špatnou dobu. Když Bůh neřekl. Děláme si Boží věci po svém. Pak se nedivme, že nemáme úspěch, požehnaní. Zapomeneme na lásku, vychladneme, zaběhneme se ve stereotypu. Bůh nám někdy musí připomenout, jak to bylo s námi na začátku. Podobně, jako učedníkům, když poprvé zakusili rybolov.

Pokud máš být požehnaný rybář, služebník, nesmíš zapomenout, že je to na Mé slovo. Chceme my být tou rybou? Rybou, která se nechá rozporcovat pro druhé, v jejíž tlamě se občas najde peníz?

Anebo je království nebeské jako síť, která se spustí do moře a zahrne všechno možné; když je plná, vytáhnou ji na břeh, sednou, a co je dobré, vybírají do nádob, co je špatné, vyhazují ven.

Tak bude i při skonání věku: vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých (Mt 13,47-49)

Ledaže bys nechtěl tou Boží rybou být. Pak nezapomeň na to, že co je špatné, je vyhozeno ven.

Závěr:

1/ Ježíš „ryby“ zachraňuje.

2/ Ježíš si k tomu používá jiné „ryby“.

3/ Být rybou Krista, znamená rozdělit se o sebe s ostatními.

4/ Ryby mají v ústech mince na provoz chrámu.

5/ Ježíš to stále připomíná. Zapomínáme na to, že jsme ryby rybám.

6/ Ne vše, co je v síti, chce být rybou. To bude vyhozeno.

7/ Chceš být rybou? Jakou rybou chceš být?

Pavel a Silas ve vězení

Pavel Kalous, 7. 3. 2010

Také dav se obrátil proti nim a soudcové z nich dali strhat šaty a rozkázali je zbičovat. Když je důkladně zbičovali, zavřeli je do vězení a žalárníkovi poručili, aby je dobře hlídal. On je podle toho rozkazu zavřel do nejbezpečnější cely a pro jistotu jim dal nohy do klády. Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha; ostatní vězňové je poslouchali. Tu náhle nastalo veliké zemětřesení a celé vězení se otřásl až do základů. Rázem se otevřely všechny dveře a všem vězňům spadla pouta. ... (čti celé Sk 16,22-34)

Svědectví o Kristu přináší nejen nadšení (a přijetí), ale i opozici (a odmítnutí). Fyzická perzekuce, pronásledování křesťanů měly v historii církve své místo. Apoštol Pavel sám na sobě zažil to, co před svým obrácením dělal jako židovský Saul prvním křesťanům. Nic se ovšem neděje beze smyslu.

U vás pak jsou spočteny i všechny vlasy na hlavě. (Mt 10,30). V tomto případě vidíme, že to bylo příležitostí ke svědectví. A přesto, že s nimi zacházejí jako s nejhoršími zločinci, nemají důvod proč nechválit Hospodina. A to pěkně nahlas. Nestěžují si, ale modlí se a chválí svého Pána v každé situaci.

Dostali se do nejtřeženějšího vězení. A pro jistotu jim dali nohy do klády. Zastavit, znemožnit, znepříjemnit jejich službu evangelium. Opozice se vždy snaží nesení evangelia překazit, někdy pokouší cukrem, někdy straší bičem. **Cíl:** umlčet, překazit, zastavit. Jen aby se evangelium nekázalo, nešířilo.

Na tom je vidět, že tu nejde pouze o názor na náboženství, ve kterém se přece můžeme tolerovat. Je na tom uvidět, že jsou tu duchovní síly, které stojí jednoznačně proti Spasiteli a Jeho plánu záchranu.

Co přesto dělali Pavel a Silas? v. 25 *Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha; ostatní věžňové je poslouchali.* Kralické znění: v. 25 *O půlnoci pak Pavel a Silas modléce se, zpívali písničky o Bohu, takže je slyšeli i jiní věžňové.* Dělali to oba, věděli, že ... *kde jsou dva nebo tři ve jménu mém, jsem uprostřed nich ...* (Mt 18,20)

Všimněte si, věžňové také nespali. Tam, kde jsou živí křesťané, akční ve své evangelizaci, „věžňové“ kolem *nespí*, jsou ve střehu. Věžňové neposlouchali nářky, ale modlitby a chvály. Jejich myšlení, Pavla a Silase, nepropadalo depresi, kde to jsou. Měli „přilbu spasení“, věděli, komu uvěřili. Jejich myšlení bylo myšlení chvály a díkůčinění. Už se děkovat za všech okolností: *Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.* (1Te 5,18) Mohli být spoutaní fyzicky, ale ne duševně, duchovně.

Jaká byla reakce na chválu a díkůčinění ... *otrásl se to místo do základů.* Něco se začalo dít, žalárnika to probudilo. Takový postoj „něco“ přináší. Jistě jejich modlitby nebyli kalkulem, „pomodlíme se a pouta spadnou“.

Šadrak, Měšak a Abed-nego odpověděli králi: *"Nebúkadnesare, nám není třeba dávat ti odpověď. Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivé pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás. Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme."* Tu se Nebúkadnesar velice rozlítl a výraz jeho tváře se vůči Šadrakovi, Měšakovi a Abed-negovi změnil. Rozkázal

vytopit pec sedmkrát víc, než se obvykle vytápěla. (Da 3,16-19) Nikdy nevíme, kam nás „boty evangelia“ zanesou. Nikdy nevíme, kdy odejdeme z tohoto světa. Ale stále, za každé situace, můžeme chválit Boha. Tyto případy ukazují, že Bůh může zjevit svou slávu nádherným svědectvím. Něco se stane. Náš Bůh je Bohem jednajícím. Když Bůh jedná, něco se otřeše, někdo se probudí. Ten muž / žalárník/ se probudil (v. 27). Apoštol Pavel a Silas nebyli sice zdrojem těch otřesů, nicméně, byli jejich iniciátory. **Víš, že můžeš být takovým iniciátorem „otřesů“ kolem sebe?**

Žalárník se chtěl nejprve zabít to zn., jako výraz rezignace na svůj post. ALE vstupuje do toho apoštol Pavel. Ve v. 28 *Ale Pavel hlasitě vykřikl: "Nedělej to! Jsme tu všichni!"* A tu se děje něco, co je velmi potřebné. Celá událost k tomu spěje – **mít světlo.** Co se tu děje? Nikdy se ti nic podobného žalárníkovi nestalo. Nerozumíš tomu. Jak to, že jsou všechny dveře otevřené? Jak se to stalo?

v. 29 *Tu žalárník rozkázal, aby mu přinesli světlo, vběhl dovnitř a pln strachu padl před Pavlem a Silasem na kolena. 30 Pak je vyvedl ven a řekl: "Bohové a páni, co mám dělat, abych byl zachráněn?" 31 Oni mu řekli: "Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě." 32 A začali jemu i všem v jeho domácnosti zvěstovat slovo Boží.*

ABY žalárník pochopil, co se děje, potřeboval „světlo“. Pavel a Silas svítili i ve tmě žaláře. To je to, co lidé kolem nás potřebují – světlo. Aby viděli, aby pochopili.

Všechno dělejte bez reptání a bez pochybování, abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného.

V něm sviňte jako hvězdy, které osvěcují svět. (Fp 2,14-15)

I když měl Pavel nohy v kládě, měl „boty“ evangelia. Nezáleží na situaci, ale na myšlení.

Stůjte tedy 'opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, obuti k pohotovému službě evangelium pokoje'. (Ef 6,14-15)

A obuté majíce nohy v hotovost k evangelium pokoje. (Ef 6,15 KR)

Jak mohou lidé uvěřit, když jim křesťané nebudou kázat evangelium? Jak mohou být v církvi k dispozici lidé, muže, ženy, děti ... vaši budoucí partneři, spolupracovníci? Jen když budete svému okolí kázat evangelium. Zvěstujte Krista, kaďte evangelium, získávejte učedníky a bude v církvi dostatek lidí ... Kážeš?

Všimněte si také změny v chování žalárnika. Ošetřil jim rány, postaral se o ně. Před tím ho to nezajímalo, byl „otrnulý“ ze své práce, co mu do nich bylo. Teď se o ně stará – ujal se jich, ošetřil je. Dokonce pozval tyto „zločince“ k sobě domů. Pak se společně radovali, že uvěřili.

Závěr:

- 1/** Křesťan může být pro své vyznání, službu evangelia perzekuován.
- 2/** Nic se s ním (s tebou) však neděje bez Božího dovolení.
- 3/** Jsi-li v podobné situaci, ptej se Boha, co je tvým úkolem.
- 4/** Jsi-li v tlaku, nekňuč, nefňukej, ALE dělej to samé, co Pavel a Silas.
- 5/** Bůh si tě může použít, jako iniciátora pro probuzení spících. Svít kolem sebe.
- 6/** Svítíš, nakolik máš v sobě oleje.
- 7/** Konec všech věcí je chvála a děkování Bohu.



Náman uzdraven

Pavel Kalous, 14. 3. 2010

Naamán, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána ve veliké vážnosti a oblibě, protože skrze něho dal Hospodin Aramejcům vítězství. Tento muž, udatný bohatýr, byl postižen malomocenstvím. ... (čti celé 2Kr 5,1-19)

Bůh je Bohem jednajícím. Bůh se chce zjevit také pohanům. Naamán byl úspěšnou pravou rukou svého krále. Jednoho dne zjistil, že je malomocný. Co to vše znamená, když člověk, zvláště v takovém postavení, vážně onemocní? To není jen konec úspěšné kariéry, konec slávy a výsluní u krále. To je konec života. To věděli všichni - on sám, manželka, král Konec byl neodvratný.

Izraelská dívka, služka a otrokyně, dává Naamánovi důležitou informaci. V Izraeli je někdo, kdo by ho mohl uzdravit. I samotný aramejský král v tom něco chtěl podniknout. Na základě svědectví malého děvčátka se spustí oficiální „státní“ návštěva. V určitém slova smyslu je to pro Námana pokolení - vysoký královský činitel POSLECHNE SLOVO bezvýznamné otrokyně (Kým byl otrok v očích svého pána?). Kdo by tušil, že cesta záchrany vede právě tímto směrem? Nicméně, Náman nemá jiné východisko. Toto děvčátko vědělo o proroku (Elíša v ek. - Elizeus v kral.). Doporučuje Námanovi prorokovu účinnou službu.

Z jednání aramejského krále také vidíme, že i přesto, že stav jeho služebníka Námana nemá valné vyhlídky na změnu, vkládá se oficiálně do jeho záležitosti. Vždyť jde o jeho oblíbenec, zdatného a schopného velitele.

Písmo také uvádí, že Náman si nepojede pro své zdraví s prázdnou. Nechce ho zadarmo. Celý dar byl asi v přepočtu 300kg stříbra a asi 48kg zlata + desatero svátečních šatů. Což je dnes v přepočtu asi 24 mil. Kč za zlato a 1,5mil. za stříbro. To je hodnotný dar. Co by člověk nedal za své uzdravení? Každý chce být přece zdravý a dlouho žít. Zvláště, když se vám daří a jste úspěšní.

O celé záležitosti „*uslyšel*“ prorok Elíša. Vzkázal tedy, ať Náman, ale nejen Náman i všichni ostatní (v Sýrii i Izraeli) poznají, že je zde prorok - Boží muž. Ten, za kým stojí skutečně živý BŮH, ne žádná hluchá a slepá modla. Náman je tzv. „*velká ryba*“, známá osobnost.

Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven. (J 6,37)

Posílá proto vzkaz Námanovi, aby za ním přišel. Když Náman k Elíšovi přijel (jako královská vznešenost), ani se s ním prorok osobně nesetkává, ale jen mu po svém sluhovi vzkazuje, aby se 7x umyl v řece Jordánu a bude zdrav. Nejde vstříc tak vzácnému hostu - vládní delegaci (to je Námanovo další pokolení). To je něco pro Námanovu hrdost. Místo slavného uvítání a očekávaného zařikávání (tak to znal ze svého náboženství - v. 11 „*bude mávat rukou*“) či uspořádání nějaké zvláštní bohoslužby s nějakou velkou a zvláštní obětí, se mu dostává pouhý vzkaz - jedna věta, kde a jak zdraví najít. Je to tak obyčejné.

Že by takto Bůh jednal? To se určitě neslučovalo s jeho *představou* o tom, jak má takový opravdový Bůh jednat. ALE PROROK nechce, aby uzdravení Námana bylo spojováno s člověkem - s ním. Prorok není lékař! Je zapotřebí, aby se sám Náman setkal s Bohem! A nešlo tu také o žádný rituál, ale o poslechnutí - poslušnost Božimu slovu!

Náman tomu nechtěl uvěřit, dokonce ho to urazilo. Nesmírně poškořující (pro pýchu jeho charakteru). Měl SVOU představu, jak se bude dít jeho uzdravení. Ale Bůh, kterého měl poznat, není jako bozi - modly, které znal ze své země. Poslechne a uzná toto SLOVO - slovo Božího proroka? Je rozhodnut, že to neudělá (urazil se - v.11). Odchází. Čekal zařikávání, rituál a ne obyčejnou radu o vykoupání se ve špinavé řece.

Jordán je tou řekou, která je hranicí mezi zaslíbenou zemí a pouští, je hranicí mezi životem a smrtí. Co zvolíš? Projdeš touto hranicí? Rozhodneš se? Poslechneš? I když máš pochybnosti o Božím jednání a své představy o svém bohu. POSLECHNEŠ SLOVO?

Na naléhání svých podřízených se tedy do řeky 7x ponořil - „*podle slov Božího muže*“ (v.13 - 14.) + (Lv 14,7 Sedmerá koupel je příkázána při očišťování malomocných). Slovo Božího muže není slovem lidské úvahy či snahy o dobrou radu, ale je slovem samotného Boha. Udělat „něco“ na základě Božího slova vyřčeného Božím prorokem, znamená podřídit se pod Jeho autoritu, pod

autoritu samotného BOHA. Normou se mi stává to, co řekl Bůh a podle toho také jedním. **Poslušnost Bohu je požehnaná.** Poslušnost Božimu slovu je požehnaní. Skrze poslušnost přichází požehnaní!!!

Náman je uzdraven - vzdává Bohu chválu a vyznává, kdo je izraelský Bůh Hospodin (v.15.). To není jen uctivá děkovná fráze. Zde se stal skutečný zázrak. Vyjádření „*poznal jsem, že ...*“ je ve SZ vyjádřením osobním - konkrétního setkání - setkání tváří v tvář. Teď vím, že skutečný Bůh je s Izraelem. Vše ostatní jsou jen modly - nijak se neprojevují, nejednají. To nejsou žádní bozi. Mým Bohem je nyní izraelský Jahve.

Náman se chce za své uzdravení odvděčit. Prorok však jeho dar odmítá. To, co se stalo, je dílo Boží. Všechny projevy vděčnosti patří Bohu. Prorok je pouze Boží posel, je JENOM Boží služebník. **Námane pochop, že zde jednal sám Bůh** a to nejen v řece, ale i u dveří proroka Elíši, stejně tak i skrze tvou služku - to děvčátko ve tvém domě. Tvá vděčnost má směřovat především k BOHU a to nejen teď, ale do konce tvého života. Už nesluž jiným bohům, ale jenom Hospodinu. Jehož mocí jsi byl uzdraven.

Závěr:

Jde tu o více, než o uzdravení. Jde tu o setkání se živým, konkrétně jednajícím Bohem. Uzdravení není cíl, i když je člověku samozřejmě prospěšné. Bůh si použil děvče, ABY něco udělal . . . (*Bůh si chce použít i tebe, kohokoliv, kdo zná živého Hospodina*). Náman se stal vyznavačem Hospodina, obrátil se k Němu. **Poznal** skutečného Boha. Uvidíme ho v nebi.

Poznává, že Bůh nejedná na základě nějakých magických úkonů a rituálů. Na Boha neplatí obřadnost a rituály. To si někdy myslí i někteří křesťané. Hospodin jedná tak, aby lidé poznali, že je živý, svrchovaný, že je Bůh milující.

Bůh nikomu nestrání.

(Ř 2,11)

Neseme Bohu užitek?

Pavel Kalous, 21. 3. 2010

Vyšel rozsévač rozsívat semeno. Když rozsíval, padlo některé zrno podél cesty, bylo pošlapáno a ptáci je sezobali. Jiné padlo na skálu, vzešlo a uschlo, protože nemělo vláhu. Jiné padlo doprostřed trní; trní rostlo a udusilo je. A jiné padlo do země dobré, vzrostlo a přineslo stonásobný užitek." To řekl a zvolal: "Kdo má uši k slyšení, slyš!" (L 8,5-8)

Byl rozsévač tak nerozumný a rozsával tam, kde neočekával užitek? Nikoliv. Máme připravit, otevřít svá srdce pro Boží slovo (semeno). Máme být dobrou, připravenou půdou. Jako když půdu orbou připravíte k setbě. Vyberete všechno kamení, aby zrno nic nepřekáželo.

Semeno má vzejít a přinést stonásobný užitek. Jaký přinášíte Bohu užitek? Jsem Pánu Bohu užitečný? Čím jsem Bohu a jeho tělu prospěšný? Pokud se se mnou nic neděje, nenesu ovoce, je to na pováženu. To poznají ti, kteří jsou kolem nás. Pozor, abychom se pyšně nebili v prsa.

Potom jim pověděl toto podobenství: "Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel si pro jeho ovoce, ale nic na něm nenalezl. Řekl vinaři: 'Hle, už po tři léta přicházím pro ovoce z tohoto fíkovníku a nic nenalézám. Vytni jej! Proč má kazit i tu zem?' On mu odpověděl: 'Pane, ponech ho ještě tento rok, až jej okopám a pohnojím. Snad příště ponese ovoce; jestliže ne, dáš jej porazit.'" (L 13,6-9)

Strom, který nenesé ovoce, bude vyřat. Fíkovníkem jsme my lidé, my křesťané. V první fázi Bůh rozsévá své slovo, každému dává šanci. Jsi přesazen do Boží zahrady, kde máš veškerou potřebnou péči. S fíkovníkem však nebylo něco v pořádku.

Jak poznáte, že je s člověkem něco v nepořádku? Nevidíte dobré ovoce, nevidíte žádné ovoce. Bůh ti dal nový život, ale ne proto, abyste si dělali, co chcete. Každý z nás máme vymezený čas a Pán **Bůh u nás hledá ovoce**. Onen

fíkovník dostal další šanci, další léto. Když ovoce není vidět, něco není v pořádku. Bůh nás tímto slovem varuje před pýchou, tedy neochotou nechat se Slovem proměnit, stále proměňovat. Jinak bude strom vyřat Pánem.

"Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou mou ratolest, která nenesé ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce. Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li při mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí. (J 15,1-6)

Kristus je také tělem, kmenem. Nás spasí, že jsme vštípeni do Kristova těla. Kristus tady má své tělo, církev, společenství, sbor. Tam vštípí svoji ratolest. Máme zůstat v Něm. Máme zůstat v církvi. Toto jsou velice vážné věci. Člověk nebude spasen mimo církev, není-li do ní vštípen. Bůh jednou řekne DOST.

Jestliže jsi od Boha přijal nový věčný život, jestliže jsi přijal milost znovuzrození, máš nést ovoce nového života.

Dochází ti, že když nenesé ovoce pokání, že Boží milost tě neokope, nepohojí, ale vytné? Nikdo z nás neví, jak dlouhá je ta lhůta. Hospodin před tím obvykle zvedá prst, svým slovem, několikrát, někdy varovným činem.

Na druhou stranu, kdo se nechá okopat a pohnojit, ponese ovoce, není vytnut. Takový člověk je „jako zahrada zavlažovaná“ (Iz 58,11). Vydání se Bohu, opravdové pokání přináší osvobození, pokoj a radost od Boha. Žel: ... *přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženou učitele, kteří by vyhověli jejich přáním.* (2Tm 4,3)

Bůh je však spravedlivý soudce, proto do zaslíbení nevešli ani izraelští starší, kteří pohaněli zaslíbenou zemi, ani Annaniáš a jeho manželka Safira. Pro své hříchy.

Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět'; to ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. (Ř 12,1-2)

Boží trpělivost je příkladná, nikoli však bezbřehá. Boží trpělivost je jedním z projevů lásky, nikoli však nekonečným. Proč si to nakonec ženich nerozmyslel a nevpustil zbylých pět **družíček** na svatbu (Mt 25,1-13)?

Kompromisy se světem nás okrádají. Nedělej kompromisy se světem, jinak budeš sveden a bez ovoce pokání, bez ovoce Ducha není spaseení.

Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otceva v něm není. Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. A svět pomijí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky. (1J 2,15-17)

Závěr:

1/ Bůh očekává při svém lidu ovoce (jednak pokání, jednak Ducha).

2/ Bůh vytváří vhodné podmínky, abychom nesli ovoce.

3/ Podmínky jsou vždy vhodné, jen je třeba projevit důvěru a Bohu se vydat.

4/ Strom, který nenesé ovoce, bude vhozen do plamene.

5/ Nechej se zahradníkem pročistit.

6/ Pozor: ovoce Ducha není to, že jsme hodní lidé a děláme charitu, ALE že činíme Boží vůli.

7/ Kdo má uši k slyšení, slyš.



Modlitba

Pavel Kalous, 3. 2. 2010

Nebot' vím, že se mi vše obrátí k dobrému vaší modlitbou a přispěním Ducha Ježíše Krista. (Fp 1,19)

Aby věci nabraly dobrý směr, aby byl pozitivní výsledek - je to úzce spojeno s modlitbou. To apoštol Pavel věděl moc dobře.

Modlitba je prostředek komunikace s Bohem, ne, že se modlíte, jen když něco potřebujete! Bůh nemá problém nám pomáhat, ale není to automat na "dej věci". Modlitba má obrovskou sílu.

Nikdy nevíte, kdy vy sami budete potřebovat modlitby druhých. Toto církev v Čechách ještě plně neobjevila. Jinak by modlitební shromáždění praskala ve švech. Věci se mění našimi společnými modlitbami.

Byli bychom hloupí, lidsky, kdybychom toho nevyužívali, když víme, že přispěním modliteb se věci obrací do "plusu".

On nás vysvobodil ze samého náručí smrti, a ještě vysvobodí; v něho jsme složili svou naději, že nás vždy znovu vysvobodí, když i vy nám budete nápomocni svými modlitbami. A tak, když nám mnozí vyprosili milost, budou za nás mnozí také děkovat. (2K 1,10-11)

Modlitby jistě pomáhají. Třeba druhému nemůžete pomoci fyzicky, finančně, ale když se budete modlit, přimlouvav - pomůžete mu změnit situaci.

Když byli učedníci s Ježíšem sami, přistoupili k němu a řekli: "Proč jsme ho nemohli vyhnat my?" On jim řekl: "Pro vaši malověrnost! Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: 'Přejdi odtud tam', a přejde; a nic vám nebude nemožné." Takový duch nevyjde jinak než modlitbou a postem. (Mt 17,19-21)

Důvodem, proč už nemohli vyhnat démona, nemohli pomoci nemocnému - byla malověrnost. Víra je dar, je na nás, co s ní uděláme.

I nepřítel má určitou hierarchii, člověk může mít i více démonů.

Síla se počítá, takže je rozdíl, pokud se „perete“ s jedním či třemi či pěti a více démony. Tam, kde se církev nemodlí, nemá sílu, je bezmocná. Kde se modlí a nepostí, tak jí pořád chybí síla. Modlitba a půst zvyšují „kalibr“ proti nepříteli.

Zkuste se zeptat kazatelů a pastýřů, jak často a jak dlouho se modlí a jak často se postí. Anna sloužila Bohu modlitbami a posty.

Žila tu i prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z pokolení Ašerova. Byla již pokročilého věku; když se jako dívka provdala, žila se svým mužem sedm let a pak byla vdovou až do svého osmdesátého čtvrtého roku. Nevycházela z chrámu, ale dnem i nocí sloužila Bohu posty i modlitbami. (L 2,36-37)

Součástí našeho života by měly být nejen pravidelné modlitby, ale i posty. Nechci půsty nařizovat - chci k nim povzbudit!

Základní předpoklad pro to, aby byla církev efektivní: *Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají. (Žd 11,6)*

Jak hledáme Boha? V modlitbách a postech. Potřebujeme vědět, jaká je Boží vůle, nemůžeme si dovolit experimentovat. Bůh se odměňuje těm, kdo ho hledají.

Tvoje milosrdenství bud', Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme! (Ž 33,22) Jak žiješ své "očekávání" na Pána?

Necht' však prosí s důvěrou a nic nepochybuje. Kdo pochybuje, je podoběn mořské vlně, hnané a zmítané vichřicí. Ať si takový člověk nemyslí, že od Pána něco dostane; (Jk 1,6-7)

Pán Bůh je dostatečný ke všemu. Proč to nefunguje? Pochybnosti - Bůh je nedává, nejsou žádným darem od Boha. Ten, kdo zpochybňuje Boží jednání, zaslíbení a vůbec vše od Boha, je lhář - d'ábel.

Váš otec je d'ábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži. (J 8,44)



Věci se nedějí sami od sebe. Je tu Boží jednání, a jsou tu také zlé síly a mocnosti. Je tu „pohyb“ duchovních sil. Nic není náhoda. My však můžeme běh věci do určité míry ovlivňovat modlitbou (přimlůvnou) a půstem.

V onen den se mě nebudete již na nic ptát. Amen, amen, pravím vám, budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to. Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná. (J 16,23-24)

Upřímná modlitba, společný půst, prosby ve jménu Ježíš - když to „smícháme“ - dostaneme to, „oč prosíme, aby naše radost byla plná“.

Proto i my, ode dne, kdy jsme to uslyšeli, nepřestáváme za vás v modlitbách prosit, abyste plně, se vši moudrostí a duchovním pochopením poznali jeho vůli. (Ko 1,9)

Kristovec, který se modlí a postí, obvykle se nemodlí za „hloupé“ věci. Takový člověk obvykle očekává na svého Pána, na jeho slovo a nevnucuje mu své plány a svou vůli. Proto poznává, co Boží vůli je a tak se také ve shodě s Boží vůlí modlí.

Výsledkem toho je, že jeho modlitby jsou vyslyšené, tedy reálně efektivní.

Proto také apoštol Pavel ví, že modlitbou církve se mu vše obrátí v dobré. To je jistota, to je pevná víra. Kéž se naučíme modlit. Kéž se pravidelně modlíme a přimlouváme jeden za druhého.

Půst I.

Pavel Kalous, 10. 2. 2010

Předně, půst není žádná hlavovka, neslouží ke snížení hmotnosti. Půst se drží z duchovních důvodů.

Pán Ježíš Kristus mluví o půstu u Mt 6,16-18: *A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.*

V půstu jde o duchovní propojení, máš ukázat svůj postoj Pánu, ne lidem.

Plný Ducha svatého vrátil se Ježíš od Jordánu; Duch ho vodil po poušti čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel. V těch dnech nic nejedl, a když se skončily, vyhladověl. (L 4,1-2)

Pro Židy obecně, byl půst součástí běžného života. Pravověrný Žid byl na půst zvykán od mala. Proto i Pán Ježíš nedržel 40-ti denní půst od ničeho, hned na poprvé.

Bible ukazuje, jak se máme modlit, a jak se máme postit, aby náš život byl duchovně efektivní.

Ve SZ bylo stanoveno, že Žid by se měl postit min jednou za rok o svátek Smíření. Izraelci dále při pokání, nejen že změnili šat, ale také se postili.

V Antiochii byli v církvi proroci a učitelé: Barnabáš, Simeon zvaný Černý, Lucius z Kyrény, Manahem, který býval druhem tetrarchy Heroda, a Saul. Když konali bohoslužbu Pánu a postili se, řekl Duch svatý: "Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal." A tak po modlitbách a postu na ně vložili ruce a vyslali je k dílu. (Sk 13,1-3)

Všimněte si, že prvotní církve stála v postech a modlitbách. Máme-li zvláště zodpovědnost vysílat někoho ke službě, potřebujeme modlitbu a půst.

Tam, kde modlitbu podpoříte ještě půstem, je to něco, co Pánem „pohne“ k činu, k odpovědi. Kéž by církev toto objevila. Kéž by do toho vstoupila.

Vybízím vás, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět'; to ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. (Ř 12,1-2) Ten, kdo se postí, objevuje Boží vůli, a získává sílu ji také naplňovat.

Co je půst?

Já, když byli nemocni, jsem chodil v rouchu žiněném a pokořoval jsem se postem. Ale moje modlitba se mi do klína vrátí. (Ž 35,13)

Půst je tvým dobrovolným pokořením se před Bohem. Není to Bůh, kdo tě pokořuje.

Půst není jen tak, že se člověk rozhodne. Půst má mít předmět půstu. Může to být člověk, např. modlíš se za někoho, aby došel spasení. Nebo se postíš za rozpoznání Boží vůle pro svůj život.

Da 10, od 2 verše a dál. Daniel se zde rozhodl pro částečný půst, po tři týdny. Dostalo se mu zjevení, které přineslo zprávu, zvěst. To je síla půstu.

Kdo se nepostí, nemůže plně nikdy vstoupit do Boží vůle. (Postem vymetete úplně všechna zákoutí).

Budete-li mířit do prázdna, můžete si být zcela jisti pouze tím, že se netrefíte. Musíte mít konkrétní cíl. Když budete ledabyle někam a všude střílet – nedostanete se k cíli. Proto, měj modlitebně-postní cíl.

Na Boha nedělá dojem žádné divadlo, ani divadlo před lidmi neprospěje. Postoje jsou opravdu důležité. Je to zápas.

Je třeba pochopit, že potřebujeme duchovní sílu, zmocnění. Není to v počtu let, kdy chodím do shromáždění a věřím. Je to stejné, jako s plnou Boží zbrojí. Když nebudu používat celou zbroj, tak se mi může něco stát nebo nebudu schopen vykonat úkol. Nemůžeme si dovolit žít stylem – pokus – omyl. Máme jít na jisto, vědět kdy a kam. Půst nám proto mnoho odhaluje, také zmocňuje a posiluje. Myslíš, že to nepotřebuješ?

Nemůžu si říct, ASI zkusím založit sbor, něco nevyjde, nebo mě to za rok přestane bavit, tak ho zruším. To nejde. Nebo v partnerství. 3x se vdáte a řeknete, ASI to tak nemělo být. To zraňuje druhé kolem vás. I vás samotné. Takto to nejde.

Dobrym vedlejšim produktem toho, že se modlíte a postíte je, že se vám začíná otevírat duchovní obzor. Lépe chápete pasáže v Bibli.

Tam u řeky Ahavy jsem vyhlásil půst, bychom se před svým Bohem pokořili a vyprosili si u něho pro sebe, pro své děti a i pro všechny svůj majetek přímou cestu. (Ezd 8,21)

V rámci rodiny, sboru, si můžete vyžádat společný půst. Čím více lidí se modlí a postí, tím více dosáhnete. Když si vyhradíte svůj čas, prostor pro modlitby a půst, máte svůj předmět, vezte, že vám Bůh odpoví.

A hle, dotkla se mě ruka a zatřásla mnou, takže jsem se pozvedl na kolena a dlaně rukou. Muž mi řekl: "Danieli, muži vzácný, pochop slova, která k tobě budu mluvit. Stůj na svém místě. Jsem poslán k tobě." Když se mnou mluvil to slovo, stál jsem a chvěl jsem se. Řekl mi: "Neboj se, Danieli, neboť od prvního dne, kdy ses rozhodl porozumět a pokořit se před svým Bohem, byla tvá slova vyslyšena a já jsem proto přišel. AVŠAK ochránce perského království stál proti mně po jednadvaacet dní. Dokud mi nepřišel na pomoc Mikael, jeden z předních ochránců, zůstal jsem tam u perských králů. Přišel jsem, abych tě poučil o tom, co potká tvůj lid v posledních dnech, neboť vidění se týká těchto dnů." (Da 10,10-14)

Bůh nás bere vážně. Půst nenahrajete, musíte ho vybojovat. Ale když toto Bůh vidí, On ti odpoví.

Hleď-li ve správném postoji, postoji modlitby a půstu, Otec ti odplatí. To je zaslíbení.

Shrnutí:

1/ Půst je normální součástí našeho života.

2/ V postu se pokořujeme před Bohem.

3/ Půst má svůj předmět.

4/ Odpovědi na modlitbu a půst je zjevená Boží vůle a svědectví.

Půst II.

Pavel Kalous, 17. 2. 2010

Jak tělo reaguje na půst?

Pakliže jste se ještě nepostili, není dobré začít nat vícedenním půstem.

Na půst si tělo musí zvyknout, je třeba "trénovat". Dobře si rozmyslet, kdy se budu postit, s ohledem na fyzickou zátěž těla, není dobré to "přepálit".

Tělo může reagovat - bolestí hlavy, závratěmi - to není nic špatného. Je to úvodní fáze, můžete se rozhodnout - zda budete pokračovat či ne. Není to útok, jen probíhá proces "čištění". Není to kolaps, jen dobrá známka toho, že probíhá tento čistící proces. Až si tělo zvykne, hlava bolet přestane.

Víte-li, že se budete postit, je dobré čas před půstem si dát lehčí jídlo, připravit se na to, že tělo bude bez jídla. (viz Daniel - jedl pouze zeleninu).

Počítejme s tím, že s naším tělem se něco bude dít, ale není to nic špatného.

V půstu získáváme duchovní energii.

A obrátil jsem tvář svou ku Pánu Bohu, hledaje [ho] modlitbou a pokornými prosbami, v postu, v žíní a popele. (Da 9,3 Kral.) O to jde.

Zkuste si někdy spočítat, kolik hodin věnujete jídlu. Když se postíte, mějte na paměti chod domácnosti, ve vztahu k dalším členům rodiny, vše je na domluvě.

Pokud můžete, vypusťte všechny aktivity a jen se věnujte modlitbě.

Když se začnete postit, vaše snaha přiblížit se Bohu se nebude líbit opozici. Buďte rozhodnutí už na začátku, že to vydržíte. Opozice vás bude rozptylovat, útočit. Rozhodněte se VYTRVAT. Tělo jedná ze zvyku, ale my úplně v pohodě jídlo nepotřebujeme.

Pakliže v zaměstnání vykonávám těžkou fyzickou práci - není třeba se nutit do výkonů! Jednodenní půst se dá zvládnout třeba o víkendu - není to dané počtem dnů - důležitý je postoj. Půst odkryje důležitost čištění těla, ale také odkrývá duševní nečistotu, slabost, nezbudovanost, slabost, nezbudovanost naší vůle.

Vůle je schopnost člověka udržet cíl, dotáhnout předmět-nou věc až do výsledku, cíle. V půstu novou vůli budujeme.

Není katastrofa, že půst vzdáte. Máte šanci znovu začít. Je třeba se to naučit. *A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.* (Ř 12,2)

A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. (Mt 6,16) Nemusí nikdo vědět, že se postíte. Tedy pokud se nepostíte společně.

Základem je udělat si čas na Boha, čtení Bible, modlitby.

Bůh je na naší straně, okamžitě vyslyšel naši modlitbu - posílá nám odpověď - tzn. Ano, Ne, Počkej - není to 100% to, co MY chceme slyšet. Saháme na duchovní páky a něco se děje. Půst umožňuje hýbat věcmi. V Bibli máme vše zapsané - to je Manuál na vše.

Opozici se to naprosto nelíbí - protože modlíci se a postící se církev má velikou MOC, taková církev je silná, plná energie, roste a buduje se.

Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají. (Žd 11,6)

Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. (Ef 6,12)

Nemáme výmluvu, ďábel je poražen. Vaše investice modliteb a půstů - nejen buduje vás, ale na konci půstu na vás čeká prozření, začnete vidět do duchovní oblasti.

Shrnutí:

1/ Nauč se rozumět svému tělu i tomu, co se s ním během půstu děje.

2/ Neřid' se pocity, nauč se je mít pod kontrolou.

3/ Když se postíš, vyhrad' si čas na čtení Bible, modlitbu, obecenství s Bohem.

4/ Během půstu se v duchovní oblasti dějí věci.

5/ Když se postíš, začínáš vidět do duchovní oblasti.

Anglické písničky pro děti

Marcela Trejbalová



Mám pro Vás jednu takovou zajímavost a novinku. Minulý rok, kdy v Litoměřicích působili misionáři z Kanady Christy a Miro Rakovi, jsme s Christy vedly v mateřském centru Klubíčko angličtinu pro malé děti. V hodinách jsme se je snažily naučit také nějaké anglické písničky a tak vlastně vznikl nápad tyhle anglické písničky nahrát na CD, aby si je mohly pouštět doma a připomínat si tak text i melodii.

Oslovila jsem našeho pastora Pavla Kalouse, zda by nám při tom našem snažení pomohl (jednak má doma malé nahrávací studio a jednak je to výborný a zkušený muzikant) a myslím, že se nám podařilo vytvořit podařené CD šesti anglických písniček. Kdyby jste měl někdo zájem pořídit toto dílko pro svá dítky či jako dárek někomu jinému, neváhejte mě kontaktovat.

English camp 2010

Akci pořádá společenství křesťanů *Ichthys* o. s. ve spolupráci se školící agenturou *Antiochia ministries* a Evangelikálním svobodným společenstvím křesťanů z USA a státu Kansas. Prostředníky a koordinátory mezi našim a americkým sborem jsou Don Harris a Brian Dagen (misionáři z USA žijící v Česku).

Kursovné je ve výši 150,-Kč a zahrnuje náklady spojené s chodem kurzu – jednotlivých lekcí, pomůcky pro dětské programy, výherní ceny večerních programů, drobnosti pro děti a další drobné režijní náklady (bez ohledu, zdali si objednáte tričko). Kursovné se bude platit na místě vedoucímu kursu. **Ceny** ubytování pro rok 2010: Dospělá osoba plná penze na den 430,-Kč polopenze 380,-Kč. Děti od 3-9let plná penze 280,-Kč polopenze 250,-Kč; děti od 9-13let plná penze 350,-Kč polopenze 310,-Kč; děti do 3let paušál 100,-Kč na den. Dobře si to spočítejte.

E-camp začíná **nástupem** v sobotu 10. 7. ve 14.00 hodin a sobotou 17. 7. 2010 dopoledne snídaní skončí. V místě se dá zdarma parkovat. Systém přihlašování bude následovný. Každý zájemce se nejprve přihlásí vyplněnou a podepsanou přihláškou u **vedoucího kurzu** (Pavel Kalous, Palackého 14, Litoměřice, 412 01; tel: 416 731 256) a poté zaplatí zálohu ve výši min. 1000,- Kč na účet rekreačního zařízení. Opačný postup nebude akceptován. Chceme tak předejít přihlašování některých osob, se kterými jsme v minulosti neměli dobré etické zkušenosti. Takže je to v našem společném zájmu, aby celý týden proběhl bez nežádoucích komplikací. Děkujeme za pochopení.

POZOR, změna oproti loňskému roku. Svou zálohu je třeba zaplatit převodem na účet rekreačního zařízení „Nový Mlýn“ (č. ú.: 78-7227060237/ 0100), kde jako variabilní symbol uveďte: 101772010 a do zprávy pro příjemce celé jméno a příjmení. Přihlašování bude závazné, omluvit ho lze pouze na základě předložení lékařského potvrzení. Záloha pak bude vrácena po dohodě s vedením rekreačního střediska Nový Mlýn. V případě, že si to přece jen rozmyslíte, navrácení zálohy pak vyřídíte s vedoucí rekreačního zařízení, p. Rikowskou a oznámte vedoucímu kursu. Vlastní doplátky za ubytování proběhnou při ubytování provozní p. Rikowské.

Camp je omezen kapacitou, proto bude platit pořadí přihlašování dle data podání přihlášky. V okamžiku naplnění campu bude přihlašování ukončeno. K zařízení **Nový mlýn** (Máchovo jezero) se každý přesune sám (imobilním však můžeme vyjít vstříc po dohodě odvozem z např. z hlavní cesty od autobusové zastávky apod). Celá akce není věkově omezena. Velmi vhodná je pro celé rodiny (výlety, relaxace, koupání, turistika ...). Jako obvykle se budeme snažit zajistit bohatý program pro děti. Vzhledem k tomu, že je kapacita omezená, neváhejte s přihláškou. Můžete také pozvat své známé nebo jen poskytnout informace o našem campu jiným zájemcům. Vemte s sebou hudební nástroje, hry atd. Každý je srdečně vítán.

K programu vlastnímu, zatím jen to hlavní: jako obvykle budou dopoledne probíhat vyučování ve skupinách rozdělených podle úrovně znalostí anglického jazyka. Úvodní test proběhne ještě v sobotu. Podobně jako minulý rok i letos budou odpoledne věnována společným výletům, sportovním aktivitám, konverzacím atd. Také letos bude organizovaná skupinka pro „náctileté“ tzv. *teens* se skvělou lektorkou Mary.

Každý večer bude pořádán program pro účastníky campu, o který se podělí oba organizační týmy, český a americký. Těšíme se tedy, že společně strávíme nádherný letní týden.

Takže, na English campu: *Čau, čau.*

Ing.Pavel Kalous

organizátor akce „English camp 2010“

PŘIHLÁŠKA

(přihlášku lze kopírovat)

Jméno a příjmení: Včetně dětí (jméno a věk):

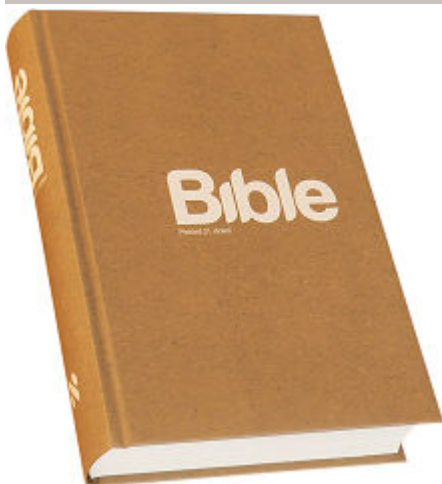
Bydliště: Telefon, e-mail:

Rodné číslo:

Zálohu ve výši: jsem zaplatil/a/ dne: Velikost pro camp tričko:

Podpis: Datum přihlášky:

Účastníci do 15 let pouze s rodiči nebo v doprovodu jimi pověřené osoby.



Přečetli jste už někdy celou Bibli? Máte otázky nad některými oddíly z Písma? Připadá vám mnohdy nesrozumitelná? Chcete poznat souvislosti? Přijďte se k nám, čtenářům, kteří chtějí chronologicky přečíst Bibli za jeden rok. Naši dobří známí z našeho partnerského sboru, manželé Mark a Amy Michaelis, nám nabídli tuto společnou možnost.

Souběžně s jejich skupinkou v USA se takto denně po třech až čtyřech kapitolách pravidelně seznamujeme s Božím Slovem. Cílem je přečíst celou Bibli, nevynechávat obtížné či těžké oddíly, naučit se denně pravidelně číst Písmo a přemýšlet nad ním

Je tu také možnost dotazů a diskuze. Kdo by snad Bibli ještě neměl, může využít nabídky prodeje překladu Bible 21. století, k dostání u pastora sboru P. Kalouse za nejnižší cenu. Ke čtení Písma se dobrovolně zavázali Libor Truhlář, Ráchel Donátová, Lída Hutarová a Šárka Stejskalová.

Info o Bibli

Zdroj: iDNES.cz, portál Knihy, Český rozhlas

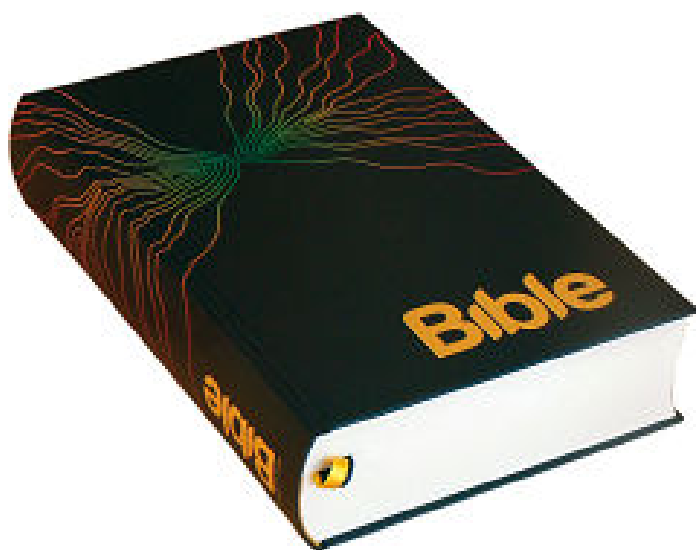
Nejprodávanější knihou roku 2009 v ČR je Bible

V roce 2009 se v Česku prodalo až čtyřikrát více Biblí než v minulých letech. Za tímto nebyválním nárůstem stojí především úspěch projektu „Bible, překlad 21. století“ (zkráceně Bible21), ale také další dva nové překlady vydané v témže roce – Český studijní překlad a Jeruzalémská Bible.

Vydavatelství Biblion, které Bibli21 uvedlo na trh o loňských Velikonocích uvádí, že se tohoto překladu v loňském roce prodalo celkem 73.700 výtisků. Z toho 33.774 v knihkupecké síti a dalších téměř 40.000 v přímém prodeji, především přes internetové stránky www.bible21.cz.

Česká biblická společnost předběžně uvedla, že prodeje ostatních překladů (Bible kralická, Český ekumenický a Český studijní překlad, Jeruzalémská Bible) v loňském roce dosáhly přibližně 40.000 výtisků. Podle těchto údajů je Bible v Česku zdaleka nejprodávanější knihou, které se dohromady v různých překladech prodalo více než 110.000 kusů.

Dá se tedy říci, že rok 2009 se v Česku nesl ve znamení Bible. Po třiceti letech od posledního, tj. Ekumenického překladu, vyšly hned tři nové verze a setkaly se s mimořádným zájmem čtenářů. Největší popularitu si získala „necírkevní“ Bible21, která se na celkovém prodeji podílí zhruba dvěma třetinami. V zemi, která bývá považována za jednu z nejateističtějších na světě, jde o jistě mimořádný jev.



Bible však paradoxně nefiguruje na prvním místě žebříčku nejprodávanějších knih, který zveřejňuje Český svaz knihkupců a nakladatelů (SČKN). Ten udává jako nejuspěšnější titul roku knihu *Ekonomie dobra a zla* od Tomáše Sedláčka s celkovým nákladem přes 33.000 výtisků. Žebříček SČKN ovšem vychází pouze z údajů o prodeji v omezeném počtu spolupracujících knihkupectví. Nebere tedy zřetel na přímé prodeje uskutečněné např. přes internet.

Zdroj: iDNES.cz, portál Knihy, Český rozhlas

Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.

(Židům 4,12)

Modlitební předměty

- probuzení v Litoměřicích
- English camp 2010
- noví služebníci do sbor. služeb
- učit se praktickému křesťanství
- růst sboru Ichthys
- partner. sbor v Kansasu /USA/
- Don Harris, misionář /USA/
- Brian Dagen, misionář /USA/
- skupinka Ichthys, Stříbro
- skupinka Lukov
- nevěřící rodinní příslušníci
- růst besídky
- vybudování skupinky mládeže
- vlastní budova pro náš sbor
- misijní projekt „Staňkovice“

Pravidelná shromáždění sboru Ichthys

Středa – biblická hodina – 17.30 – Tylova 16, Litoměřice (budova Českého červeného kříže)

Čtvrtek - Základy víry - 17.30 (v prostorách sboru od října).

Neděle – nedělní bohoslužba – 9.30 (v prostorách sboru). Program pro děti zajištěn.

– nedělní večerní modlitby – 17.00 (v prostorách sboru).

Oznámení – info

- ☛ Od dubna začne nová série Základů víry (bude ještě upřesněn termín). Nezapomeňte pozvat své známé. Nezapomeňme také na stálé přímluvné modlitby.
- ☛ Staňkovice - každou třetí neděli v měsíci. Další info v nedělním oznámení
- ☛ K dispozici jsou též záznamy biblických hodin a kázání na CD v mp3 a kazetách.
- ☛ 11. dubna nám kázáním poslouží bratr Don Harris /misionář, USA/.
- ☛ Každou neděli: 8.00 - modlitby s pastorem (Pro každého, kdo se chce modlit „za“.).

Narozeniny:

Požehnání necht' jsou:

Hutarová Lída	1. 4.
Kalousová Dagmar	12. 4.
Trejbal Adam	12. 4.
Černý Martin	15. 4.
Truhlář Libor	18. 4.
Mrvková Eva ml.	22. 4.



K vedení misijního sboru je povolán

starší pastor: ing. Pavel Kalous

služebníci sboru:

nedělní besídka - Dáša Kalousová, Šárka Stejskalová
chvály - Pavel Kalous, Libor Truhlář,

Radka Štolcová, Marcela Trejbalová

každodenní hodina příml. modlitby - Karel Vinš

nahrávání kázání - Pavel Kalous (mp3)

úklid sbor. prostor - Karel Vinš, Renata Sabóová

knihovna - Radka Štolcová

kuchyňka - Karel Vinš, Emilka Korčáková

nástěnky - Vendy Žaludová

skupinka Lukov - Miroslav Kratochvíl

skupinky 1 a 2 - Brian a Jill Dagenovi

Kontakt:

Ichthys, Palackého 14, Litoměřice 412 01

E-mail: ichthys.litomerice@centrum.cz

Telefon: 416 731 256 kancelář pastora – 24h denně

Mobil: 731 411 704 mobil pastora – 24h denně

Na náš účet můžete posílat své dobrovolné dary a finanční oběti, desátky či firemní sponzorování. Za každý takový příspěvek jsme vám velice vděční. Rádi vám také vystavíme potvrzení.

Děkujeme.

GE Money Bank č.ú.: 166 355 426 / 0600

Malachiáš 3,10 *Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste, praví Hospodin zástupů: Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnání? A bude po nedostatku.*

Pro potřeby společenství Ichthys vydává:

© Antiochia ministries. ZDARMA.

Časopis slouží jako informační bulletin sboru Ichthys Litoměřice. Sem můžete posílat svá svědectví, podávat inzeráty či jiné příspěvky a to po konzultaci s pastorem sboru. Příprava, sazba, korektury: Š.Stejskalová, J.Mrvková a P.Kalous. Časopis lze zasílat i na email ve formátu PDF. Za obsah odpovídá pastor sboru P.Kalous.